

กฎกระทรวง
ว่าด้วยการงดเว้นไม่เรียกเก็บภาษีสุรา และการลดหย่อนภาษีสุรา
พ.ศ. 2547

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 47 (1) แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 338 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 35 มาตรา 48 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

- ข้อ 1 ให้งดเว้นไม่เรียกเก็บภาษีสุรา สำหรับสุราที่นำไปใช้ในอุตสาหกรรมทำสุรา
- ข้อ 2 ให้ลดหย่อนภาษีสุรา สำหรับสุราที่นำไปใช้ในอุตสาหกรรมทำสุราที่ได้เสียภาษีไว้แล้ว ทั้งนี้ เป็นจำนวนเท่ากับจำนวนภาษีสุราที่ได้เสียไว้แล้ว
- ข้อ 3 ผู้ได้รับการงดเว้นไม่เรียกเก็บภาษีสุราตามที่กำหนดในข้อ 1 จะต้องวางหลักประกันค่าภาษีไม่น้อยกว่าค่าภาษีสุราที่พึงต้องชำระต่ออธิบดีด้วย
- ข้อ 4 ผู้ได้รับการงดเว้นไม่เรียกเก็บภาษีสุราตามที่กำหนดในข้อ 1 และผู้ได้รับการลดหย่อนภาษีสุราตามที่กำหนดในข้อ 2 ต้องยินยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในโรงงานสุราหรือที่ทำการ หรือสถานที่เก็บสุรา เพื่อตรวจสอบการเสียภาษีสุรา และต้องปฏิบัติตามวิธีการ เงื่อนไข และแนวทางปฏิบัติที่อธิบดีกำหนด
- ข้อ 5 ให้อธิบดีมีอำนาจวางระเบียบกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการ เงื่อนไข และแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2547

ร้อยเอก สุชาติ เชาววิเศษ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการลงทุนผลิตสุราภายในประเทศทำให้สามารถแข่งขันกับสุรานำเข้าจากต่างประเทศได้ เพื่อแก้ไขปัญหาการเสียภาษีสุราซ้ำซ้อน และเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการบริหารการจัดเก็บภาษี สมควรงดเว้นไม่เรียกเก็บภาษีสุรา และลดหย่อนภาษีสุรา สำหรับสุราที่นำไปใช้ในอุตสาหกรรมทำสุราตามวิธีการที่อธิบดีกำหนด จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้